

هاوهٌ برياردان بو خواي گهوره

[kurdish – کوردى]

زاگرۇس ھەممەوەندى

پىتاكچونەوەي: پشتىوان سايير عەزىز

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿الشرك بالله تعالى﴾

« باللغة الكردية »

زاكروس هموندي

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

2012 - 1433

IslamHouse.com

هاوهل برياردان بو خواي گهوره

الحمد لله وكفى والصلاه والسلام على نبينا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم

خوشويستان لهزنجيره ووتاريکدا باس لهو تاوانه گهورانه
دهكهين که پيغهمبهري پيشهوانان (صلی الله عليه وسلم)
ئوممهتهکهى لى ئاگاداركردوتهوه وبه حهوت تاوانه
لەناوبهرهکهى ناوبردون، لهم بابهتهى ئەم جارهماندا باس
لەيەكىك لەوتاوانانه دەكهين ئەويش هاوهل بو خوا
برياردانه.

عن أبي هريرة: رضي الله عنه، عن النبي (صلی الله عليه وسلم) قال: «اجتنبوا
السبع الموبقات» . قالوا يارسول الله: وما هن؟ قال : الشرك بالله والسحر وقتل
النفس التي حرم الله إلا بالحق وأكل الربا وأكل مال اليتيم والتولي يوم الزحف
وقدف المحسنات المؤمنات الغافلات » [رواه البخاري ٢٦١٥ ومسلم
89] . وغيرهما.

واته: ئەبو هورييه (رزاي خواي لى بىت) له پيغهمبهرهوه (درودى خواي له سەر بىت) ئەگىرىتەوه كە ئەفهەرمۇيت (خۆتان:
لە خەوت تاوانى گهورە لەناوبەر بپارىزىن) هاوهلان ووتىان:
ئەوتاوانانه كامانەن ئەي پيغهمبهري خوا؟ فەرمۇوى: (هاوهل

برپاردان بُخوای گهوره، وسیحر وجادوگه‌ری، کوشتنی که‌سیئک
که خوای گهوره حهرامی کردبیت تنهها به‌حهق وره‌خوای خۆی
نەبیت، وەخواردنی رپبا وسوود، وەخواردنی مالی هەتیو
بەستەم وناپهوا، وەپشت هەلکردن وراکردن لەمەیدانی جەنگ
وغەزا کردن، تۆمەتبارکردنی ئافرهتانی داویین پاکی موسولمان)
لیرەدا پیش ئەوهی بچینه سەر باسکردنی يەکە به‌يەکەی ئەم
تاوانانه، پیویسته ئامازه بەوهبکەین کە تاوانه گهوره‌کان
زۆرن وتهنها لەم حهوت تاوانه کورت ناکریتەوە، بەلکو
لەچەندىن ئايەت وفەرمۇودەی دېكەدا باسيان کراوه وەممو
ئەو تاوانانه ئەگىریتەوە کە لەدونيادا حەدد وسزايان بُخ
دانراوه وەك زينا وداویین پیسى وعەرەق خواردنەوەەتد،
وەيان نەفرەتىيان لى كراوه، وەك زۆلم وستەم ودرۆکردن
وەدۇرۇپسىەتد، وەيان بەلینى سزاي توندىيان پى دراوه
لەدوارۋۇزدا، وەك نەدانى زەکات وشايمەتى دانى نارپهوا وپەيمان
شکاندن وخرابەكىردن ورەنجاندى دايىك وباوك وبچراندى
پەيوەندى خزمایەتىەتد. هەروەها ھەندىيەك لەزاناييان
پیيان وايە کە تاوانه گهوره‌کان حەفتا تاوانن، تەنانەت شىخ (إبن الحجر الهشيمى) لەكتىبى (الزواجر عن إقتراف الكبائر)
دا، چوار سەد وشەست وحەوت جۆر لەوتاوانانه باسکردووه.

عبدالله ئى كورى عەباس پەزاي خواي لى بىت ، لەوبارەيەوە
ئەفەرمويت: تاوانه گهوره‌کان ھەممو ئەوتاوانانه ئەگىریتەوە

که خوای گهوره له کوتاییدا به لینی ئاگری دۆزه خ ووهیان خەشم
ورق وغەزەب، وھیان سزا ونەفرەت ودۇورخىستنەوە له بەزەیى
وپە حمەتى خۆی پېداون.

ئەوهشمان لەبىر نەچىت كەبەردەواام بۇون لەسەر تاوانە
بچوکەكان، خۆی لە خۆيدا جۆرىكە له تاوانە گهورەكان،
تەنانەت ھەندىك له زاناييان تاوان بجوکى نىيە وەھەمۈسى وەك
يەك وايە ولەئاست خۆياندا گهورەن

ئىمەش لەم نامىلەكەيەدا بەيارمەتى خوای گهورە، تەنها
بەكورتى باس لەم حەوت تاوانە گهورەيە دەكەين كەلەم
فەرمۇودە پىرۆزەدا ناوبراون بەھەيوايە سوود بەخۆمان
ۋئىوهى خوينەرى بەرېز بگەيەنин وپەزامەندى خوای باڭ
دەستىش بەدەست بھىننەن.

يەكەم تاوانى گهورە : ھاوهەل برياردان بۇ خوای گهورە

يەكەمین تاوان له تاوانە گهورەكان ھاوهەل برياردانە،
بەۋاتايەى كە مەرۆڤ ھاوبەشىك وھیان ھاوهەلىك بۇ خوای
گهورە دابنىت لەدروست كراوهەكانى وھ يان ھەرشتىيکى دىكە،
وبىكا بەھاوهەل وھاوبەش لەپەرسىتنەكاندا وبەندايەتى بۇ
بکات.

بهندایه‌تی کردن بربیتیه له: ههموو ئه‌وشتانه‌ی جیب‌جی
دهکریت به‌جوریک له جوّره‌کان، تنه‌ها مافی خوای گهوره بیت
بپه‌سترتیت تیایاندا وته‌ها جیی په‌زامه‌ندی ئه‌وبیت، له‌نیه‌ت
وومه‌به‌ست وگوفtar وکرداردا، وهک: نویز وپوژ وحه‌ج وونه‌زr
وسویند خواردن داداکردنی یارمه‌تی وپشت به‌ستن پیی
وقوربانی بوکردن ومل کهچ بو کردنی وکورنوش بردن بوی
وته‌واف کردنی وترسان له‌خه‌شم وسزای وبه‌ئومید وھیوا بون
به‌سوز ومیهره‌بانی دادا لی کردنی وگویرا‌یه‌لی کردنی ...هتد.

ئه‌وهی تنه‌ها هه‌ندیک وھیان که‌میک لهم بهندایه‌تیانه
وھیان هه‌ر بهندایه‌تیه‌کی دیکه که تایبیه‌ت بیت به‌خوای گهوره
وبالا دهست وهک: شیفا وچاره‌سه‌رکردنی نه‌خوّشی ورژگارکردن
له ناخوّشی وبه‌لا وموصیبیت وباراندنی باران ووزانینی شته
نادیاره‌کان وبه‌خشینی مندال و...هتد، بداته پاّل که‌سیک له
په‌یامبه‌ران ووھیان پیاو چاکه‌کان وھیان هه‌رکه‌سیک وشتیکی
دیکه زیندو بیت یان مردوو، دوربیت یان نزیک، گیانله‌به‌ر بیت
یان بی گیان، ئه‌وا ئه‌بیتیه (مشرك) هاوهل بپیاردهر بو خوای
گهوره: ئه‌مه‌ش گهوره‌ترین جوّری هاوهل بپیاردانه وخوای
گهوره به‌هیچ شیوه‌یه‌ک لیی خوّش نابیت، مه‌گه‌ر ته‌وبه بکات
وبه‌شیمان بیت‌وه لیی وبگه‌ریت‌وه سه‌ر یه‌کتا په‌ستی
راسته‌قینه.

هاوهل برياردان ئهكرىت به دوو بهشەوه:

هاوهل برياردانى گەورە وبچۈك:

يەكەم: هاوهل برياردانى گەورە، وەك ئەوهى كە لەپىشەوه ئامازەمان بۆ كردو باسمان كرد، كە چەندىن ئايىت ووفەرمۇودەي لەبارەوە ھاتووھ خواي گەورە ووبىغەمبەر (درودى خواي لەسەر بىت)، بەلىنىيان داوه بەخاوهنهكەي بەئاڭرى بەتىنى دۆزەخ ومانەوە تىايىدا بەھەتا ھەتاي ، گەرپەشيمان نەبىتەوە ليى، ھەروەك خواي گورە دەفەرمۇيت: ﴿إِنَّهُ وَ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجُنَاحَةَ وَمَا أُمِرَّ بِهِ الظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [سورة المائدة ٧٢] واتە: ئەوهى شەريك و ھاوبەش بۆ خوا بريار بادات، ئەوه بىگومان خوا بەھەشتى لەسەر حەرامكىردووھ و شوين و جىڭاو سەرنجامى ئاڭرە، ئەوسا ئەوستەمكارانە ھىچ جۆرە پېشىوانىكىيان نى يە (كەس ناتوانىت فرييان بکەۋىت). ھەروەها دەفەرمۇيت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْتَرَ إِنْهَا عَظِيْمًا﴾ [سورة النساء ٤٨] واتە: بەراستى خوا خۆش نابىت ئەگەر ھاوهلى بۆ بريار بدرىت، بىچگە لەوە لە ھەر گوناھىكى تر بىھەۋىت خۆش دەبىت، بۆ ئەو كەسەي كە دەيھەۋىت، جا ئەوهى ھاوهل و شەريك بۆ خوا بريار بادات، ئەوه ئىتىر بەراستى تاوانىكى گەورەي ھەلبەستووھ

وه پیشہ‌وای مرؤفا‌یه‌تی محمد (درودی خوای له‌سهر بیت)، سه‌رہ‌پای ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ی باسی ده‌که‌ین، له چه‌ندین فه‌رموده‌ی دیکه‌دا له‌وانه ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که عبد الرحمن ی کوری ئه‌بی به‌کر له‌باوکیه‌وه ئه‌گی‌ریت‌هه، ئه‌فه‌رمویت: « کنا عند رسول الله (صلی الله علیه وسلم)، فقال: ألا أنبئكم بأكبر الكبائر؟ ثلاثاً، قالوا: بلى يا رسول الله، قال: الإشراك بالله وعوقق الوالدين وجلس وكان متکعاً فقال ألا وقول الزور وشهادة الزور، قال: فما زال يكررها حتى قلنا ليته يسكت » [رواه البخاري ۲۵۱ و مسلم ۸۷ وغيرهما] و اته : لای پیغه‌مبه‌ری خودا بیوین (صلی الله علیه وسلم) سیجار فه‌رمووی : ئایا له‌باره‌ی گوناھه گه‌وره‌کانه‌وه هه‌والتن پیده‌م؟ ووتیان : به‌لئی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، فه‌رمووی : هاوه‌ل برباردان بو خوای گه‌وره، وئه‌زیه‌ت وئازاردانی دایك وباوک، پالی دابویه‌وه، ئه‌مجا دانیشت وفه‌رمووی : دروکردن و شاهیدی دانی درو، ئه‌لیت : پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی الله علیه وسلم) هینده ئه‌مه‌ی دووباره کردھو، دمانووت خۆزگه پیغه‌مبه‌ری خودا به‌سی ده‌کرد وئیتر ئه‌مه‌ی نه‌دھوته‌وه .

دووه‌م: هاوه‌ل برباردانی بچوک (ریاء) رووبینی وسویّند خواردن به‌شتیک جگه له خوای گه‌وره ئه‌مه له‌کاتیکدا ئه‌گه‌ر هاتوو مه‌به‌ست پیّیان به گه‌وره زانین (تعظیم) وھدھسەلانتدارتر نه‌بیت له خوای گه‌وره: خۆ ئه‌گه‌ر هات

وسویند خواردن وردوینی ئه مه به سته يان له پيشه وه بولو، ئه وا
هاوهل برياردانه كه ئه بىتە هاوهل برياردانى گهوره ووهك
ئه وهی پيشه وه حسابى بۆ ده كريت، هه رووهك خواي گهوره
دهه رموويت: «فَتَنَ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلَمْ يَعْمَلْ عَمَلاً صَلِحًا وَلَا يُفْرِكْ
بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا» [سورة الكهف ١١٠] واته : هه ركه سىك ده يه ويit
به ديداري په روهردگاري شاد بىت، به خوشند يه وه با کارو
كرده وهی چاك و دروست ئه نجام برات و به هيج شيوه يه ک له
په رستندا هيج که سىك نه کاته هاوهل و شهريک بۆي .

وهله فه رمووده قود سيدا هاتووه که ئه بو هوره يره ره زاي
خواي لئى بىت، له پيغەمبەر وه (درودي خواي لە سەر بىت) ئه گييرىتە وه که خواي گهوره دهه رموويت: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا
أَغْنَى الشَّرْكَاءِ عَنِ الشَّرْكِ، فَمَنْ عَمِلَ لِي عَمَلاً أَشْرَكَ فِيهِ غَيْرِي فَأَنَا بِرِيءٍ مِّنْهُ، وَهُوَ
لِلَّذِي أَشْرَكَ» [رواه مسلم ٢٩٨٥ وابن ماجه ٤٢٠٤ ولللفظ له] واته : خواي
گهوره ئه فه رموويت : من زۆر بىتازم لە هاوهل برياردان وشهريک
بۆ په يدا كردن، هه ركه سىك کارىك لە به ره زامه ندى من بكتات و
كه سىكى تريش بكتات به هاوبهشى من لەو کارهدا، ئه وه من
به ريم لەو کاره ووهرى ناگرم با بۆ ئه و كه سه بىت که كردويه تى
به شهريکى من لەو کارهدا .

بى گومان زۆربه موسولمانان له هه موولايەك پيويسىتە
ئاگاييان له خۆيان بىت ونه كهونه نىyo هاوهل برياردانى گهوره،

چ خوازراو وهیان نهخوازراو وهزان ویان نهزانن بههُوی
ئهوهی زۆربهی بەندایهتیهکان تیکه‌ل بە خورافیات وبیدعه
وداهینانه پرو پوچهکان نهکه‌ن، بەسەرداش کردنی کۆری
پیغه‌مبهرا وپیاو چاکان و هاوبهش کردنیان لەگه‌ل خوای
گهوره لەسویند خواردن وونزا وپارانه‌وه داداوا چاره‌سەرکردنی
نهخوشی وپیدان وبەخشینی مندال وسورانه‌وه بەدهوریاندا
دەست گرتن بەداد پهروهه وگۆرەکانیان وبەپیرۆز سەیر
کردنیان ، بەلکو هەندیک جار ئه و کارانه سەرئەکیشیت بۆ
پەرنى دار درەخت وجیماوى پیغه‌مبهرا وپیاوچاکان بەرز
وپیرۆز راگرتنى، بە بیانوی ئهوهی کە ئه و درەخته ھیفلان پیاو
چاکه، وئه و عەبايەی جیماوى فلان پیغه‌مبهره وئه وه پیش
وەسا وداردەستەکەی وپیلاو....هتد فلان پیغه‌مبهرا وپیاو
چاکه.

بیئاگا لهوهی کە نەك بەمردووی گەر زیندۇش بونايه توانيه
ھیج شتیکیان نەدەبو تەنانەت دەسەلاتیان بەسەر چاکە
وخرابه وخوشی وناخوشی زيانی خوشیاندا نەدەبۇو، چ جاي
ئهوهی کە مرۆق بەناو موسولمانان پەنا ببەنەبەر گۆرەکان
وجیماوه کانیان ونزاو داواي يارمەتیيان لى بکەن وچاکەيان لى
بخازن هەروهک خواي گهوره فەرمان دەکات بە پیغه‌مبهرا (درودى خواي لەسەر بىت)، ودەفەرمۇويت: ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَتَكُرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِي﴾

آل سُوئٰ إِنْ أَكَانَ إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ [سورة الأعراف ۱۸۸] واته : ئهی محمد(صلی الله علیه وسلم) پییان بلی: که من ناتوانم هیچ قازانج یان زهره‌ریک به خوم بگهیمن مهگهر ویستی خوای له‌سه‌ربیت، خو ئه‌گهه غهیب و شاراوه‌کانم بزانیایه ئه‌وه چاکه‌ی زورم کوده‌کرده‌وه بوخوم و هیچ ناخوشیه‌کیشم تنووش نه‌ده‌بوو، من هیچ شتیک نیم ته‌نیا ترسینه‌ریک (بو یاخیه‌کان) و مژده‌ده‌ریشم بو که‌سانیک که باوه‌ر ده‌هیین

پیویسته موسولمانان به خویاندا بچنه‌وه وواز له خورافیات و داهینانه پرو پوچه‌کان بهیین ، و باباش بزانن هه‌موو ئه‌وه شتانه ویستی دور‌منانه وئه‌یانه‌ویت موسولمانان له‌ریگای راستی یه‌کتا په‌رستی دور بخنه‌وه وئاینه پاک وبیگه‌رده‌که‌یان تیکه‌ل به‌شتی خراپ و پرو پوچ بکه‌ن وهک ئاینه‌کانی خویان که هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌یهک جو‌ریک له جو‌ره‌کانی بت په‌رستیان له‌خو گرت‌تووه، تابیانکه‌ن به کویله وئه‌لچه له‌گویی خویان و پیز و به‌های موسولمانی یه‌کتا په‌رستی راسته‌قینه‌یان لی دارپن.

گه‌ربیت و رووبکه‌نه په‌یامی راسته‌قینه‌ی ئیسلام و شوین داواکاریه‌کانی قورئانی پیرۆز و فه‌رموده راسته‌کانی پیغه‌مبه‌ری ئازیز (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) بکه‌وین و بیانکه‌ینه چرای روناک‌که‌ره‌وهی ریانمان، ئه‌وا به هیچ

شیوه‌یهک دوزمنان پیمان ناویرن ولیمان نزیک نابنهوه، تائه و
کاته‌ی کله‌سهر یه‌كتاپه‌رستی راسته‌قینه بین.....

ماوهته‌وه بلیین که هاوهل بریاردان بو خوای گهوره، گهوره‌ترین
تاوانه ولیخوش بعونی به‌هیچ شیوه‌یهک بو نییه و سه‌رجه‌م
په‌یامی پیغه‌مبه‌ران له‌سهره‌تاوه تاکوتایی بو ئه و مه‌بسته
هاتعون که مرۆفه‌کان له به‌ندایه‌تی دروست کراوه‌کان بگیرنه‌وه
بو به‌ندایه‌تی کردنی خوای تاك وته‌نها هه‌روه‌کو خوای گهوره
دده‌رموویت: «وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبِبُوا الظَّاغْنَوْتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الظَّلَالَةُ» [سورة النحل ۳۶]
واته: سویند به خوا بیگومان ئیمه له‌ناو هه‌ر گه‌ل و
نه‌ته‌وه‌یه‌کدا پیغه‌مبه‌ریکمان رهوانه‌کردووه و پیمان
رآگه‌یاندووه که پیمان بلیت: تنه‌ها خوا بپه‌رسن، خوتان دووره
په‌ریز بگرن له هه‌موو په‌رسنراویکی تر، جا هه‌بوو له خه‌لکه
(که بیرو هوش و زیری خوی خسته‌کارو به‌شوین راستیدا
ده‌گه‌را) خوایش هیدایه‌تی ده‌دا، هه‌شیان بوو خوی شایسته‌ی
گومرایی ده‌کردو به‌سه‌ریدا ده‌چه‌سپا

دواکارین له خوای گهوره ئیمه وئیوهش بپاریزیت له هه‌موو
جۆره‌کانی شیرک و بت په‌رستی ورینوینیمان بکات بو‌سهر ریگا
راستی یه‌كتاپه‌رستیئامین